

En TEKST fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet.

Jeg er veien, sannheten og livet

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 14:1-11.

Lesetekster: Sal 126, 2Kor 4:14-18.

"La ikke deres hjerte forferdes!" (Joh 14:1a). Det er ikke godt å kjenne på uro, men det er godt å erkjenne at Jesu disipler kan bli urolige. Det er nemlig noen – både blant dem som sier de tror og ikke – som går omkring med den feilaktige forestilling at er man skikkelig kristen, vil en være urokkelig rolig inni seg. Men slik er det altså ikke. Også det hjerte der Jesus bor, kan angripes av angst – og disippelen kan bli redd.

"Tro på Gud og tro på meg!" (Joh 14:1b). Jesus kjefter ikke på urolige disipler. Han gjør dem rolige. Det finnes en bro som tar deg fra uro til ro. Den heter "tro". Å gå på "tro" er ikke å ta seg selv i nakken og løfte seg opp til et skikkelig kristent nivå, der andre venter at du burde være. Om en liten stund glipper taket, og du ramler ned på det gamle plan, kanskje dypere. Å gå på "tro" er å overlate deg selv i Jesu hender i den tilstand du er, og så si til ham: Jesus, du ser at jeg makter ikke å bære meg selv eller min framtid. Vil du ta hånd om meg og mine dager?

Å tro på Jesus er å regne med Jesus, det han er, og det han kan.

"I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det. For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere." (Joh 14:2). Det er mye vi ikke vet om framtida, evigheten og himmelen. Men det viktigste, det som er nødvendig for oss – det får vi beskjed om. Her taler Jesus selv om Fars hus, i himmelen – med bilder så enkle at vi kan forstå dem. Her sier Herren veldig viktige ting:

1. I Fars hus er det plass nok – her er "mange rom". Ingen av Jesu venner trenger å være urolig for at det ikke er rom for ham. Og det skal heller ikke være noen mangel ved innredningen, for det er Jesus selv som "gjør i stand" et rom for deg. Det Jesus gjør, gjør han skikkelig bra. Der vil være et rom for deg, fullkomment innredet til ditt bruk.
2. Det er "mange rom", men de er ikke for hvem som helst: "For jeg går bort for å gjøre i stand et sted for dere". Altså: For Jesu disipler, for alle dem som sto opp, gikk på "tro" og fulgte ham. Reserverte rom? Hva slags form for gjestfrihet er det, tenker du kanskje? Hør: Om du ba noen hjem til deg, men de ville ikke komme – hvem er da å bebreide? Du som ba dem komme eller de som ikke ville komme? Der er rom for alle mennesker. Innbydelsen er gått ut. Men mange er ikke interesserte i en slik innbydelse. Da er en hytte på fjellet eller en båt på fjorden og enda en bil i garasjen langt viktigere...
3. Farshuset med det mange rom, er ikke en lek med ord: "Var det ikke slik, da hadde jeg sagt dere det." Det er som Jesus har sagt. Derfor er Jesu ord en kraftig advarsel mot å la seg binde til jorda; du hører hjemme i det himmelske! For all del: Vi skal våge å være til stede i livet, slik livet er på grunnfjell og jord. Men vi skal få ha en himmel over.

Jesus som kom, kommer tilbake: *"Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for*

dere, kommer jeg igjen og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er." (Joh 14:3). Han nevner ikke noe tidspunkt, heller ikke ved hvilken anledning det vil skje. Derfor har vi to muligheter:

1. Jesu gjenkomst. Da vil han komme og hente sine. Blir du med den dagen? Vet du det for sikkert? Da vet du like sikkert at det er ikke alle som blir med, men du vil utgjøre en evig forskjell for enkelte evighetsvandrere mens du venter på at Han som kom, kommer igjen.
2. Disippelens død. Også da vil han være der og "ta dere til meg". Det ord som her er oversatt med "ta", består egentlig av to ord, det ene betyr "ved siden av" og det andre "ta" eller "gripe". Ordet har flere betydninger, blant annet kan det bety "å føre med seg hjem". Slik er det brukt i Matt 1:20 der engelen sier til Josef: "*Frykt ikke for å ta Maria, din hustru, hjem til deg.*" Han oppmuntres til å "ta" henne som han elsker, "ved sin side" og føre henne til det nye hjemmet.

Det er en vidunderlig tanke som ligger gjemt i Jesu løfte: Jeg vil ta dere til meg. Djevelen vil til det siste prøve å ta oss og føre oss bort som sitt bytte. Men selv i møte med døden, den såkalte "siste fiende", er Jesus der og "tar" disippelen "ved sin side" og fører ham hjem. Så blir da døden, den siste fienden, ydmyket totalt. For i stedet for å skrike mot oss: "Den du elsker dør!" Så må døden stille godta å være en dør fra en verden som ligger i det onde (1Joh 5:19), til vår Fars hus, i himmelen. Slik kan Jesus – og bare han! – forvandle det bitreste til det beste. Kanskje kan du nå bedre forstå det Johannes skriver i Åp 14:13 om disippelens død: "*Salige er de døde som dør i Herren fra nå av.*"

Du trenger en vei til himmelen. Det finnes en vei til himmelen. Det finnes bare en vei til himmelen: "*Tomas sier til ham: Herre, vi vet ikke hvor du går hen, hvordan kan vi da vite veien? Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet.*" (Joh 14:5-6a). Jesus er den eneste veien til himmelen. For å utelukke enhver mulighet for feiltolkning sier Jesus: "*Ingen kommer til Faderen uten ved meg.*" (Joh 14:6b). Tankebygninger reiser seg straks mot ham og skriker i våre hoder: "Hvordan kan han vite det?" Jesus svarer selv: "Jeg er sannheten." Ikke bare en av flere sannheter – begrenset av tid og rom og det forskningen pr dags dato har avdekket. Men den absolutte, fullkomne og endelige sannheten – med det guddommelige overblikk over tid og evig tid.

Mange har vanskelig for å bøye seg for disse fakta: Du trenger en vei til himmelen. Det finnes en vei til himmelen. Det finnes bare en vei til himmelen. Jesus er den eneste veien til himmelen.

Men noen av dere har ingen problemer med dette – rent teoretisk. Dere er av hjertet overbevist om at Jesus har rett. Han taler sant. Men deres store problem er at dere kommer dere ikke fra fase 1 til 2 til 3 av livet i sannheten langs veien til himmelen – for dere er urolig for hvordan dere skal klare veien.

1. Be om og ta imot tilgivelse. Du er sikret himmel med det. Men tiden på veien til himmelen blir en kamp for å overleve, tidvis bak masker eller stengte dører.
2. Beveg deg i tilgivelsen, i den nye rettferdigheten. La vitnesbyrdet om det Jesus har gjort for deg få flyte fritt. Guds vilje vinner rom ifra ditt hjerte og det nye mennesket i deg vokser til gode gjerninger som gjør at andre mennesker blir oppmerksom på Gud (Matt 5:14-16).
3. Begrav skammen under Guds fred. Kroppen husker tidvis deler av din historie som du ikke er stolt over. Du skjemmes og vil gjemme deg. Skammen er over deg og presser deg ned og binder ditt vitnesbyrd. Men Guds fred overgår all forstand og vil bevare

ditt hjerte og dine tanker i Kristus Jesus (Fil 4:7). Da husker du fremdeles din historie, men du kan nå bruke hele din historie med full frimodighet som en ressurs, et forråds-kammer inn i de situasjoner Gud tar deg i dag og de dager som kommer. Guds rike vinner terreng idet du lever i Guds fred – ikke bare overlever i nåden under skammen. Går du på nåden, går du opp over skammen, i Jesu navn, og framover veien til himmelen i sannhet og med en hellig gjennomslagskraft i ditt vitnesbyrd: Tro-verdig. Tro-verdig. Tro-verdig.

Vil du klare veien? Hør: Hva sa Jesus til de urolige disiplene, de som var redd for å mislykkes i forhold til den plan og de mange høye tanker Jesus hadde for dem og deres liv på jorda, på deres vei hjem til himmelen? Han sa til dem da – og han sier til oss i dag: "La ikke deres hjerte forferdes! Tro på Gud, og tro på meg!" (Joh 14:1 jf Jes 46:4, 2M 19:4, 5M 1:31).

David lærer oss at selv kongen setter sin lit til Herren, og sier: "*Han rokkes ikke, for Den Høyeste er nådig.*" (Sal 21:8b).

Vi kan utgjøre en forskjell for de mennesker vi møter. Vi møter bare evighetsvandrere. Hvilken fase vi er i langs vår vei til himmelen, vil bety en evig forskjell for dem: Himmel eller helvete. Så tro på Gud og tro på Jesus! Du er med tilgivelsen ikledd Hans rettferdighet, så reis deg! Og gå ut til de mange verdifulle menneskene som går evig fortapt uten Jesus. Begrav skammen under Guds fred og se hvilken gjennomslagskraft du vinner for ditt vitnesbyrd. La oss fylle himmelen!

